

РЕШЕНИЕ

№ 31637

гр. София, 29.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 24.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **7339** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. чл.36, ал.9 от ЗДАНС.

Образувано е по жалба на С. В. И., ЕГН [ЕГН], гражданка на Руската федерация, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.5, офис 9, чрез адв. Х. В., срещу Отказ рег. № КА-880 от 23.06.2025 г. на председателя на ДАНС.

В обстоятелствената част на жалбата са изложени твърдения за незаконосъобразност на акта, поради издаването му в противоречие с нормите на материалния закон и несъответствие с неговата цел. Посочва се, че С. В. И. е гражданка на Руската федерация, подала молба вх. №1693 от 29.01.2024 г. за придобиване на българско гражданство по обща натурализация, производството по която не е приключило, тъй като на сайта на Дирекция „Българско гражданство“ имало информация, че Съветът по гражданство не е уважил молбата предвид изразено отрицателно становище на ДАНС. Жалбоподателката се опитала да разбере мотивите на отрицателното становище, за което сезирала ДАНС, но получила процесното решение за отказ на основание чл.36, ал.7 от ЗДАНС. Позовава се на Регламент (ЕС) 2016/679 и твърди, че ограничаването на правото на достъп до информация за обработването на лични данни е допустимо само при строго необходими и пропорционални основания, каквито в нейния случай липсвали. Счита, че оспореният отказ недопустимо я дискриминира, без да е направена индивидуална преценка на случая ѝ. В нарушение на чл.56 от Конституцията на Република България и чл.6 от ЕКПЧ отказът лишавал от съдържание правото ѝ на защита. Като член на семейството на български гражданин, отказът накърнявал правото ѝ на личен и семеен живот по чл.8 от ЕКПЧ. Визира нарушение на чл.14 от ЕКПЧ. Претендира се отмяна на отказа и

присъждане на разноси.

Ответникът председател на ДАНС, чрез процесуален представител юрк. М. А. оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като се запозна със събраните и приети по делото писмени доказателства и след като изслуша становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Пред ДАНС е било подадено искане вх. № РД-1605/09.06.2021г., с което е поискано да бъде предоставена информация дали по отношение на К. И. К.- председател на БХК, на членове на организацията, нейни сътрудници и адвокати са използвани СРС от ДАНС през последните 10 години. Поискано е също да бъде уведомен, дали спрямо организацията или отделни нейни членове и сътрудници са прилагани разузнавателни способности и средства, вербувани ли са през последните 10 години или в по-ранен период нейни сътрудници или членове за доброволно сътрудничество.

С писмо изх. № КА-866/23.06.2021г. председателят на ДАНС е уведомил заявителя, че по отношение на първата част на искането, касаеща прилагането на СРС, същото е от компетентността на Националното бюро за контрол на специалните разузнавателни средства. Достъпът до информация се осъществява при условията, реда и обема, предвиден в чл.34ж от ЗСРС. По отношение на въпросите във втората част на искането, е посочено, че същото не отговаря на изискванията на чл.3 ал.2 от Наредба № I-7/13.07.2009г. и не съдържа част от визираните в чл.4, ал.1, т.1 данни. Предоставен е 7-мо дневен срок, който започва да тече от датата на уведомяването, заявителят да отстрани с ново заявление констатираните недостатъци.

Депозирано е в ДАНС заявление вх. № РД-1881/28.06.2021г. от К. И. К., председател БХК с искане да му бъде предоставена писмена справка дали спрямо него и спрямо представляваното от него Сдружение „Български хелзински комитет“ в информационните фондове на ДАНС се съдържа информация относно прилагани разузнавателни способности и средства, вербувани ли са през последните 10 години или в по-ранен период сътрудници на организацията и членове за доброволно сътрудничество.

С оспореното Решение № КА-880 от 23.06.2025 г. председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, с което на основание чл.36, ал.7 ЗДАНС и чл.11, ал.1 от Наредба № I-7/13.07.2009г. е отказано предоставяне на търсените данни. От фактическа страна административният орган се е мотивирал с обстоятелството, че търсената информация е класифицирана информация – държавна тайна съгласно т.3 от Раздел II от Приложение № 1 към чл.25 от ЗЗКИ, респ. с предоставянето ѝ би възникнала опасност за опазване на класифицирана информация, за разкриването на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране, както и изпълнението на законово определените задачи на Агенцията.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град достигна до следните своите правни изводи :

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от страна, активно легитимирана да оспорва акта, в законоустановения преклузивен срок по чл.149, ал.1 от АПК и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Решението е издадено от компетентен орган - чл. 36, ал.5 от ЗДАНС и в предвидената мотивирана писмена форма - чл.59, ал.2 от АПК. Изложени са фактическите обстоятелствата, които са послужили на ответника да формира своето воляизявление. Не е допуснато нарушение по чл.146, т.2 от АПК, което да е пречило жалбоподателя да разбере воляизявлението на органа и респ. да организира и проведе правото си защита, а същевременно с това не е и

затруднена възможността на съда да упражни контролните си правомощия по отношение законосъобразността на акта.

Мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес (широк смисъл), съответно до отмяна на издадения акт (чл. 168, ал. 1, във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК). В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са го препятствали да я упражни в пълен обем. Административният орган е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства и е извършил проверка на приетите доказателства. Не се констатира нарушение по смисъла на чл. 34, чл.35 и чл.36 от АПК. Спорът между страните е по приложението на материалния закон.

В настоящия случай е приложим специален закон в нормата на чл.36, ал.7 от ЗДАНС, която предвижда пет хипотези, при които органите на агенцията отказват изцяло предоставянето на данни - когато от това би възникнала опасност за националната сигурност, за опазването на информацията, класифицирана като държавна или служебна тайна, за разкриването на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране или ако предоставянето на тези данни на лицето би накърнило изпълнението на законово определените задачи на органите на агенцията.

Съгласно чл. 12а, ал. 3 ЗЗЛД, когато информацията съдържа данни, представляващи класифицирана информация, се прилага редът за достъп по Закона за защита на класифицираната информация. Съгласно чл. 25 и чл. 26 ЗЗКИ нерегламентираният достъп до тази информация би създал опасност за или би увредил интересите на Република България, свързани с националната сигурност, отбраната, външната политика или защитата на конституционно установения ред /държавна тайна/; съответно - би се отразил неблагоприятно на интересите на държавата или би увредил друг правнозащитен интерес /служебна тайна/.

Съгласно чл. 3, ал. 2 ЗЗКИ, принципът "необходимост да се знае" се състои в ограничаване на достъпа само до определена класифицирана информация и само за лица, чиито служебни задължения или конкретно възложена задача налагат такъв достъп. В случая не се установява жалбоподателят да е лице, чиито служебни задължения налагат такъв достъп, както и не е налице предпоставката "конкретно възложена задача". Т.е. преценката дали предоставянето на търсената информация би довело до възникване на опасност за опазването на класифицирана информация и дали предоставянето на тази информация би накърнило изпълнението на законово определените задачи на Агенцията, е предоставена на оперативната самостоятелност на административния орган. Индияция в този смисъл е и изискването да се посочва само правното основание на отказа - чл.36, ал.8 от ЗДАНС.

В конкретния случай се касае за информация, определена като класифицирана по см. на Глава трета, Раздел I, чл. 25 ЗЗКИ- държавна тайна, съгласно Приложение 1, Раздел II, т. 3, а именно: сведения за организацията, способите и средствата при изпълнение на специфични задачи, осъществявани чрез оперативно-издирвателната и оперативно-разузнавателната дейност на службите за сигурност и обществен ред, както и данни за специалните им съоръжения и получените в резултат на тези дейности информация и предмети, както и данни, позволяващи да се установят лица, оказали или оказващи им помощ в тези дейности.

Съгласно чл. 36, ал. 4 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност" /ЗДАНС/ всяко лице има право да иска достъп до отнасящи се за него лични данни, обработвани в информационните фондове на агенцията, събирани без негово знание, като хипотезите, при които

органите на агенцията отказват изцяло или частично предоставянето на данните, са регламентирани в чл. 36, ал. 7 от ЗДАНС и издадената на осн. чл. 36, ал. 10 от него Наредба № I-7 от 13.07.2009 г. за реда за достъп до информационните фондове на Държавна агенция "Национална сигурност" и по-конкретно в чл. 11, ал. 1 от същата. Съгласно двете разпоредби, органите на ДАНС отказват предоставянето на данни, когато от това би възникнала опасност за националната сигурност, за опазването на информацията, класифицирана като държавна или служебна тайна, за разкриването на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране или ако предоставянето на тези данни на лицето би накърнило изпълнението на законово определените задачи на органите на агенцията.

Неоснователни са доводите на жалбоподателката за приложимост на Регламент (ЕС) 2016/679 - Общ регламент за защита на данните (ОРЗД). В преамбюла на Регламента (16) изрично е посочено, че настоящият регламент не се прилага при обработване на лични данни при дейности, свързани с националната сигурност на държавите - членки. В чл. 2, ал. 2, буква б от ОРЗД също е посочено, че регламентът не се прилага за дейности от държавите членки, попадащи в приложното поле на дял V, глава 2 ДЕС - тоест и за дейности, свързани със сигурността. ДАНС съгласно чл. 4 ЗДАНС извършва дейности, свързани с националната сигурност, обработва лични данни във връзка с дейността си и атакуваният отказ за предоставяне на информация също е свързан с цитираните по-горе аспекти на националната сигурност, поради което правилна е преценката на АС за неприложимост на ОРЗД към настоящето производство.

В идентичен смисъл са: Решения № 433 от 16.01.2025 г. по адм. д. № 7863/2024 г. и № 6636 от 18.06.2025 г. по адм. д. № 2475/2025 г., двете на ВАС, Пето отделение.

Противно на твърденията на жалбоподателката, отказът не накърнява нейни основни права по ЕКПЧ. Твърденията ѝ, че е член на семейството на български гражданин са недоказани. В административната преписка не се съдържат данни за дискриминационно отношение в нарушение на чл.14 от АКПЧ. В административното производство е неприложим чл.6 от ЕКПЧ, а настоящето решение на съда е съобразено с константната практика на касационната инстанция.

Неоснователни са доводите на жалбоподателката по молба от 24.09.2025 г. Същата е докладвана след приключване на о.с.з. на 24.09.2025 г., като подадена в регистратурата на съда и без означение, че касае открито съдебно заседание от същата дата. Изложеното не налага отмяна на дадения ход по същество на спора, доколкото формулираните в нея искания за представяне на отказа в пълен вид са неоснователни. С това си доказателствено искане жалбоподателката цели предоставяне на исканата информация, която представлява класифицирана такава. При обжалване на акт като процесния предметът на съдебната проверка обхваща законосъобразността на постановения отказ, а не изискване от страна на съда на исканата от лицето информация. В този смисъл е Решение № 6724 от 06.07.2022 г. по адм. д. № 2157/2022 г. На ВАС, Пето отделение.

По изложените съображения, подадената жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Не се констатираха се основания за отмяна на атакувания акт по смисъла на чл.146 от АПК.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 37 ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на сумата от 100.00 /сто/ лева.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 69-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. В. И., ЕГН [ЕГН], гражданка на Руската федерация, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.5, офис 9, чрез адв. Х. В., срещу Отказ рег. № КА-880 от 23.06.2025 г. на председателя на ДАНС.

ОСЪЖДА С. В. И., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място], [улица], да заплати на Държавна агенция „Национална сигурност“ с адрес: [населено място], [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 /сто/ лева на основание чл.143 ал.3 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: